

К а л о я н - Хитър момък си ти. Как се сети с това стадо... Сякаш ми беше прочел мислите. Но аз някъде съм те виждал...

Р а д у л - Един път ти се скри в катуната ни. Беше се залутал и загубил пътя. Имаше буря, дъжд...

К а л о я н - Да, да. Спомних си. Ами какво стана с баща ти? Бърна ли се скоро от службата при севаста?

Р а д у л - Още на другата заран, царство ти.

К а л о я н се смее.

К а л о я н - Где оставихте императора?

Н и к о л и ц а - Пазят го в една шатра. Добре е окован.

К а л о я н - Нали казах да се отнесат към него с всички почести? Махнете оковите му и го доведете тук! Николица отива за Балдуин. Влиза Старият и се залива от смях.

С т а р и я т - Господарю... Господарю... Ония страхливци оставили запалени огньове пред шатрите си, а самите побегнали през глава. Дорде стигнат морето ^{ще} си натъртят ^{задника} от ~~бързан~~ ~~задниците~~ ^{на} от ~~бързника~~.

Всички се разсмяват. Въвеждат Балдуен.

К а л о я н - Балдовине, ти си един голям храбрец!... Юначеството ти ме удиви. Свалете веригите! Отвържете ръцете му!

Снемат веригите му.

Ти се би ^{смело, докрай} ~~хоро~~, но съдбата пожела другояче. Днес не аз, а ти стана мой роб! ^{но щеш сега} ~~и~~ ако бях злопаметен, ^{защо} ~~и~~ да те нарека ^{защо} ~~хоро~~ храбрият мъж Балдуин. Но аз те наричам император, защото това дава цена на моята победа! За юначеството аз ти връщам меч. Но ти оставаш мой пленник!

Б а л д у е н - Какво значи това, Жехан? Измама? Подигравка? Или загубата на най-добрите ми барони не е достатъчна за един